

Πατριαρχείο Αλεξανδρείας: Η Μεγάλη Πέμπτη του Γολγοθά και του Θρήνου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Όταν έκλεισαν τα φώτα στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού και ο Μακαριώτατος μετέφερε στους ώμους του, τον Σταυρό του Μαρτυρίου με τον Εσταυρωμένο, η συγκίνηση απλώθηκε διάχυτη στους πιστούς που παρίσταντο στην απεικόνιση του Θείου δράματος.

Υπό το φως των κεριών, το πρόσωπο του Πατριάρχη Αλεξανδρείας είχε ενσωματώσει όλη την τραγικότητα που δημιουργεί ο συμβολισμός της ανόδου του Ιησού Χριστού στον Γολγοθά του Μαρτυρίου, όπως το όρισε και το καθόρισε ο Πατήρ προς τον Υιό Του για να σώσει την ανθρωπότητα.

Εις το δέος της πατριαρχικής εκφράσεως, μετά του σκιρτήματος, των λυγμών και των βουρκωμένων ματιών, είχε συμπυκνωθεί ο ισχυρότερος συμβολισμός της

Υπέρτατης Θυσίας.

Οι πιστοί της Παροικίας μία ολότητα, μετά των εξ Ελλάδος επισκεπτών της Μεγάλης Εβδομάδας, βίωναν το Θείο Δράμα καθώς αυτό διαπερνούσε τον εσώτερο ψυχισμό τους, το πνεύμα τους και κάθε πόρο της ύπαρξης τους. Είναι η σπουδαιότερη στιγμή που αποτυπώνει ανάγλυφα το μεγαλείο της Χριστιανοσύνης σε όλες τις εκφάνσεις της.

Η Ορθοδοξία μέσα στο διάβα των αιώνων, κατόρθωσε να διατηρήσει στην ανθρώπινη υπόσταση τον ανήφορο προς τον Γολγοθά, ως την πλέον ισχυρή και μοναδική απόδειξη του Θεανθρώπου για την παράδοσή Του στην αποφασισμένη Εντολή του Πατρός Του.

Απ' όλες τις θρησκευτικές εορτές της Ορθοδοξίας, η καθιερωμένη σημειολογική τελετουργία του βασανιστηρίου του Υιού του Θεού, το Μαρτύριο να σέρνει τον Σταυρό επάνω στον οποίο θα σταυρωθεί, η σιωπηρή και αγόγγυστη διαδρομή Του, ενέπνευσε το ανθρώπινο γένος προς την λύτρωση. Παράλληλα «γέννησε» μέσω αυτής της ιεράς παράδοσης, σπουδαίους δημιουργούς, αγιογράφους, γλύπτες, συγγραφείς, ποιητές και πάσης φύσεως σπουδαίους καλλιτέχνες, των οποίων το αποτέλεσμα ανέκαθεν δημιουργούσε - τα πλέον αιτιολογημένα και απολύτως δικαιολογημένα - ενοχικά συναισθήματα για τον άνθρωπο που έφτασε στο σημείο να σταυρώσει τον σωτήρα Του.

Στην συμβολική πορεία του Χριστού προς τον Γολγοθά, εντός του Καθεδρικού

Ιερού Ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου που τελούσε με συναίσθημα και συγκινησιακή φόρτιση ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος ο Β΄, προηγείτο ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης κ. Ανδρέας κρατώντας το κερι με την φλόγα να καθορίζει την διαδρομή και τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Πτολεμαΐδος και Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κ. Παντελεήμονα δίπλα στο Μακαριώτατο, ενώ εκατέρωθεν οι πιστοί προσεύχονταν, σταυροκοπούνταν και άφηναν ελεύθερο το δάκρυ της μετάνοιάς τους, να κυλήσει αθόρυβα απ΄ τους βουρκωμένους οφθαλμούς τους.

Κατά την Μεγάλη Πέμπτη της απανταχού Χριστιανοσύνης, ο πονεμένος βυζαντινός ύμνος «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου» διαπερνά τις καρδιές των πιστών και η προσέγγιση της πίστης με τη λογική καθίσταται αδύνατη. Γιατί το Θείο Δράμα είναι αδύνατον να ερμηνευθεί μέσω εκλογικευμένων πρακτικών, παρά μόνο με την υποταγή κάθε πνευματικού και σωματικού κυττάρου στο μεγαλείο της Πίστης.

Στο ψαλτήρι ο άρτι αφιχθείς και πρώην ιεροψάλτης του Καΐρου - επί έτη πολλά - κ. Ιωάννης Κούντριας, με τον εκπαιδευτικό κ. Αλέξανδρο Μπάση απέδωσαν τους ύμνους της Υπέρτατης Θυσίας με την χαρισματική δεινότητα των φωνητικών τους χορδών.

Ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στην Αλεξάνδρεια κ. Ιωάννης Πυργάκης, κάποια στιγμή ενίσχυσε την θρηνώδη υμνωδία με τον χαρακτηριστικό τρόπο που συγκινεί τους πιστούς όπως πράττει κάθε φορά στις Θείες Ακολουθίες.

Συμπροσευχόμενος παρέστη ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης κ. Δαμασκηνός Πατριαρχικός Επίτροπος, βιώνοντας και αυτός δίπλα στον Μακαριώτατο την κορύφωση του Θείου Δράματος.

Εκ των θεσμών της Αλεξανδρινής πόλεως παρέστησαν πλην του προαναφερθέντος Γενικού Προξένου - ο οποίος συνοδεύεται από τη σύζυγό του κα. Κατερίνα Γιδαράκου και μέλη της οικογενείας τους - οι κάτωθι: ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ. Ανδρέας Βαφειάδης, ο Αντιπρόεδρος Β' κ. Νικόλαος Κόπελος, ο Οικονομικός επόπτης κ. Εμμανουήλ Τατάκης, η Πρόεδρος του ΕΝΟΑ και του Πτολεμαίου Β' κα Λιλίκα Θλιβίτου, η διευθύντρια των Κοινοτικών Ξενώνων κα. Ελένη Άστωρ, υπάλληλοι της ΕΚΑ, εκπαιδευτικοί, αλλά και πολλοί εκ του ελλαδικού χώρου, αφιχθέντες Αιγυπτιώτες, όπως ο καλλιτέχνης κ. Ηλίας Πίτσικας.

Να σημειωθεί ότι ο Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας της ΕΚΑ κ. Δημήτριος Κάβουρας, ενδεδυμένος την προσκοπική στολή, παρευρίσκειτο καθ' όλη την διάρκεια του ιερού τελετουργικού μαζί με τον Γενικό Έφορο των Προσκόπων Αλεξανδρείας κ. Άρη Μαρκοζάνη, τους υψηλόβαθμους προσκόπους και τα λυκόπουλα στον διάδρομο του Ιερού Ναού, τιμώντας για άλλη μια χρονιά με την ακούραστη στάση τους την Μεγάλη Πέμπτη της Χριστιανοσύνης.

Μάλιστα ο κ. Κάβουρας έξωθεν του Ναού, προσκλήθηκε από νεαρούς προσκόπους και λυκόπουλα, να φωτογραφηθεί μαζί τους ως ενθύμιο της ημέρας αυτής. Σ' αυτό το σημείο αξίζει να επαινέσουμε για άλλη μια φορά το ευγενές παροικιακό φρόνημα και τον εθελοντισμό που διέπει το ιστορικό Σώμα των Προσκόπων Αλεξανδρείας.

Ο Μακαριώτατος, λίγο πριν το πέρας της Θείας Ακολουθίας ομίλησε για την σημασία, την αξία, το νόημα και το περιεχόμενο που εκπέμπει στην ανθρωπότητα η υπέρτατη Θυσία του Ιησού, ο ανήφορος προς τον Γολγοθά και απευθυνόμενος στους πιστούς, μεταξύ πολλών άλλων φορτισμένων συγκινησιακά εκφράσεων, ανέφερε τα εξής:

«Του ληστή και του εκατόνταρχου, τα ονόματα τους δεν θα τα μάθουμε ποτέ. Όμως θα θυμόμαστε παιδιά μου αγαπημένα, όσα χρόνια περάσουν τα λόγια του "μην με ξεχάσεις όταν έρθεις ένδοξα στη βασιλεία σου". Και ο εκατόνταρχος κοιτάζοντας στον σταυρό είπε "αλήθεια είσαι Θεός είσαι ο Υιός του Θεού". Και φέτος παιδιά μου λάμπει η Εκκλησία μας, άνθρωποι από παντού ήρθαν σήμερα για να μην αφήσουμε μόνο τον Εσταυρωμένο.

Προσωπικά αισθάνομαι μια απέραντη ευγνωμοσύνη που σε όλα τα χρόνια της ταπεινής Πατριαρχίας μου με αξιώνει να σηκώνω τον Σταυρό Του για μου υπενθυμίζει “Θεόδωρε έχε κουράγιο και υπομονή γιατί σταυροφόροι είμαστε όλοι σ’ αυτή τη ζωή”. Το φως Του να φέγγει και να αγιάζει. “Άρη μου [προς Γενικό Έφορο Προσκόπων] σήμερα τα παιδιά μας δεν είναι η κουστωδιά του Πιλάτου, αλλά είναι τα δικά μας παιδιά, που ήρθατε απόψε – όπως χρόνια τώρα – για να αποτελέσετε τα εκλεκτά μέλη της παροικίας μας, τα νέα μας παιδιά και θα αντιπελαγίσει στη ζωή σας ο Εσταυρωμένος Ιησούς, με την πρόοδο, με τη χαρά γιατί σεις είστε ολυμπιονίκες λαμπαδηφόροι, για να αρπάξετε την λαμπάδα από τον Εσταυρωμένο και να την μεταφέρετε στις γενιές τις δικές σας, στα παιδιά που θα έρθουν, ότι ζει Κύριος ο Θεός εις τους αιώνες των αιώνων.

Ευχαριστούμε Εξοχότατε [Γ. Πρόξενο] που μετείχατε στην ιερά ψαλμωδία και στο γένος των Ελλήνων. Εύχομαι Ανδρέα μου [Πρόεδρο ΕΚΑ] επί της προεδρίας σου να αξιωθούμε να δούμε τόσο όμορφο τον Ευαγγελισμό μας! Στον σεβασμιότατο Μητροπολίτη μας Παντελεήμονα Πτολεμαΐδος, ευχαριστούμε γιέ μου! Σε σένα πατέρα Δαμασκηνέ Επίτροπέ μου, που ήρθες για να μας βοηθήσεις και σε σένα πατέρα Ανδρέα! Είμαι ένας ταπεινός Κυρηναίος γι’ αυτό και ο Παρθένιος όταν με έκανε επίσκοπο μου είπε: “Θόδωρε στον δίνω, έναν παράξενο τίτλο Κυρήνης, για να μπορείς να σηκώνεις το Σταυρό του συγγνωστού Κυρηναίου και έχε κουράγιο, γιατί Κύριος εστίν ο νικητής του κόσμου”

Και σας κ. Αλέξανδρε και κ. Ιωάννη για την όμορφη σας ψαλμωδία!

Καλή βραδιά παιδιά μου και Καλό Πάσχα να έχουμε».

Μετά την έμφορτη συγκινήσεως ομιλία του Μακαριωτάτου, άπαντες και άпасες ασπάστηκαν τον Σταυρό του Μαρτυρίου και με την θλίψη σχηματισμένη στο πρόσωπό τους, προσέδωσαν αυθορμήτως, στην Αγία Ημέρα την πρέπουσα και αρμόζουσα, τόσο ευλαβική όσο και κατανυκτική διάσταση στο ιερό τελετουργικό της αδιαμαρτύρητης Θυσίας του Θεανθρώπου.

Πηγή: Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας